

67.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 stycznia 1934 r.

o uposażeniu funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych.

Na podstawie art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

§ 2. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych otrzymują uposażenie zasadnicze według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Wysokość uposażenia miesięcznego w złotych
1	1.200
2	850
3	700
4	550
5	450
6	370
7	300
8	250
9	200
10	160
11	130
12	100
13	90
14	75
15	60
16	50

§ 3. Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych otrzymuje uposażenie grupy 1.

§ 4. Osoby, odbywające służbę przygotowawczą na stanowiska w administracji lasów państwowych, otrzymują:

1) o ile chodzi o stanowiska, na które wymagane jest wykształcenie wyższe, — uposażenie grupy 10,

2) o ile chodzi o stanowiska, na które wymagane jest wykształcenie gimnazjalne lub równorzędne, — uposażenie grupy 11,

3) o ile chodzi o stanowiska, na które wymagane jest wykształcenie niższe, niż określone w pkt. 2), — uposażenie grupy 12.

§ 5. (1) Po odbyciu służby przygotowawczej otrzymują urzędnicy uposażenie grupy bezpośrednio wyższej od odpowiedniej grupy, podanej w § 4. Mianowani na stanowiska, na które wymagane jest wykształcenie wyższe, mogą otrzymać uposażenie grupy 8.

(2) Urzędnicy mianowani na stanowiska, na które nie jest wymagane wykształcenie wyższe, mogą awansować najwyżej do grupy 6.

§ 6. Funkcjonariusze niżsi administracji lasów państwowych otrzymują:

prowadzący pociąg, hamulczy, dozorca toru, maszynista kolejek leśnych—uposażenie grupy 12—9, wozny — uposażenie grupy 12 — 10,

dozorca w zakładach przemysłowych i na kolejkach leśnych — uposażenie grupy 12 — 11,

gajowy, strażnik — uposażenie grupy 16 — 13.

§ 7. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa i Reform Rolnych za zgodą Prezesa Rady Ministrów może zezwolić na rozpoczęcie służby na stanowisku urzędniczym w wyższej grupie uposażenia, niż określono w § 5 ust. (1), na awansowanie urzędnika, mianowanego na stanowisko, na które nie jest wymagane wykształcenie wyższe, do grupy uposażenia wyższej niż 6 i na awansowanie funkcjonariusza niższego do grupy uposażenia wyższej od przewidzianej w § 6.

§ 8. Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych przyznaje się dodatki lokalne, a mianowicie:

a) funkcjonariuszom, pełniącym służbę na obszarze m. st. Warszawy, w wysokości następującej:

Grupa uposażenia	Wysokość dodatku w złotych miesięcznie
1	180
2	125
3	100
4	80
5	65
6	55
7	45
8	35
9	30
10	25
11	20
12	15

b) funkcjonariuszom, pełniącym służbę na obszarze półwyspu Hel i w mieście Cieszynie, w wysokości następującej:

Grupa uposażenia	Wysokość dodatku w złotych miesięcznie
4	55
5	45
6	35
7	30
8	25
9	20
10	15
11	15
12	10
13	10
14	10
15	5
16	5

§ 9. Dla funkcjonariuszów administracji lasów państwowych, zajmujących stanowiska, wymienione w § 10, ustanawia się następujące stawki dodatku służbowego:

Stawka dodatku	Wysokość dodatku w złotych miesięcznie
1	1.200
2	500
3	400
4	300
5	200
6	150
7	100
8	75
9	50

§ 10. (1) Dodatki służbowe przysługują funkcjonariuszom, zajmującym niżej wymienione stanowiska, według stawek następujących:

- 1 stawka — Dyrektor Naczelny Lasów Państwowych,
- 2 " — Szef działu w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych, Radca Prawny w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych, Dyrektor Lasów Państwowych,
- 3 " — Kierownik biura w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych, Główny Inspektor Lasów Państwowych,
- 4 " — Kierownik biura w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych wchodzącego w skład działu,
- 5 " — Kierownik biura w Dyrekcji Lasów Państwowych,
- 6 " — Inspektor w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych, Kierownik referatu w

Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych podlegający bezpośrednio Szefowi działu lub Kierownikowi biura, Kierownik Sekretariatu w Dyrekcji Naczelnej Lasów Państwowych,

- 7 stawka — Inspektor w Dyrekcji Lasów Państwowych, Kierownik Oddziału w Dyrekcji Lasów Państwowych,
8 „ — Kierownik Sekretariatu w Dyrekcji Lasów Państwowych.

(2) Nadleśniczowie, kierownicy zakładów przemysłowych, kierownicy zarządów kolejek leśnych i zawiadowcy kolejek leśnych otrzymują dodatki służbowe według niżej podanych stawek w zależności od wielkości, znaczenia i innych właściwości zarządzanych przez nich obiektów:

nadleśniczowie według stawek 9 — 7,

kierownicy zakładów przemysłowych według stawek 9 — 2,

kierownicy zarządów kolejek leśnych według stawek 7 — 3,

zawiadowcy kolejek leśnych według stawek 9 — 6.

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa w ramach ust. (2) zasady, według których osobom, wymienionym w ust. (2), będzie wypłacany dodatek służbowy.

§ 11. (1) Dodatek służbowy otrzymują również funkcjonariusze, pełniący zastępczo obowiązki przywiązane do stanowisk, wymienionych w § 10, z tą różnicą, że prawo ich do dodatku powstaje dopiero od dnia pierwszego miesiąca po upływie okresu dwumiesięcznego pełnienia tych obowiązków.

(2) Można otrzymać tylko jeden dodatek służbowy. W razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków służbowych służy uprawnionemu prawo wyboru.

(3) Dodatek służbowy nie przysługuje osobom, pozostającym w stanie nieczynnym, zawieszonym w czynnościach służbowych, oraz niepełniącym czynności służbowych z jakiegokolwiek powodu dłużej niż przez dwa miesiące.

§ 12. (1) Funkcjonariusze nadleśnictw mają prawo opalania swych mieszkań drewnem, otrzymywanym bezpłatnie z lasów państwowych. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może przyznać to prawo również innym funkcjonariuszom administracji lasów państwowych.

(2) Ilość drewna do opalania mieszkania, zajmowanego przez funkcjonariusza, nie może przekraczać wymiaru maksymalnego, oznaczonego w podanej niżej tabeli:

Rodzaj drewna	Maksymalny wymiar w metrach przestrzennych	
	na ogrzewanie mieszkania na każdy m ³ przestrzeni ogrzewalnej—rocznie	na przygotowanie stawy dla ludzi i zwierząt, na pranie oraz wszelkie inne potrzeby — ogółem rocznie
Szczapy drewna sosnowego . .	0.12	14
Szczapy innego drewna miękkiego	0.14	18
Szczapy drewna twardego . .	0.10	11

(3) Drewno może być wydawane również w innych niż szczapy sortymentach drewna opałowego przy zastosowaniu zamienników, ustalonych w obowiązujących w państwowym gospodarstwie leśnym przepisach o sposobie gatunkowania, pomiaru i oznaczania wartości drewna.

(4) Jeżeli przy obliczaniu rocznej ilości drewna, przypadającego do wydania w myśl wyżej podanej tabeli na ogrzewanie mieszkania, wypadną ułamki, zaokrągla się je wzwyż do metra przestrzennego.

(5) Prawo, określone w niniejszym paragrafie, nie przysługuje funkcjonariuszom, przeniesionym w stan nieczynny.

(6) Szczegółowe przepisy o wydawaniu funkcjonariuszom administracji lasów państwowych drewna opałowego wydaje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 13. (1) Nadleśniczowie, leśniczowie, podleśniczowie i gajowi mają prawo bezpłatnego użytkowania gruntów rolnych państwowego gospodarstwa leśnego.

(2) Innym funkcjonariuszom nadleśnictw Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może przyznać to prawo, o ile w państwowym gospodarstwie leśnym znajdują się odpowiednie do tego celu grunty.

(3) W wyjątkowych przypadkach postanowienie, zawarte w ust. (2), może być zastosowane do funkcjonariuszów jednostek organizacyjnych szczególnych, podległych dyrekcjom lasów państwowych.

(4) Normy gruntów rolnych, przydzielanych do bezpłatnego użytkowania, wynoszą przy jakości, odpowiadającej III klasie gruntów według klasyfikacji, przyjętej w przepisach w sprawie oszacowania nieruchomości ziemskich, przymusowo wykupywanych przy przeprowadzaniu reformy rolnej,

dla nadleśniczych	10 hektarów
„ leśniczych	7 „
„ podleśniczych i gajowych	5 „

(5) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa, w jakiej mierze wyżej wymienione normy ulegają zmniejszeniu względnie zwiększeniu w przypadkach, gdy zostają przydzielone grunty, zaliczone w powołanych wyżej przepisach do klasy wyższej lub niższej od klasy III.

(6) Powierzchnia gruntów rolnych, przydzielonych do bezpłatnego użytkowania na zasadzie ust. (2) i (3), nie może przekraczać 10 hektarów o ile chodzi o kierowników jednostek organizacyjnych szczególnych i 5 hektarów — o ile chodzi o innych funkcjonariuszów.

(7) Funkcjonariuszom, pełniącym obowiązki na stanowiskach, wymienionych w ust. (1), służy, o ile stanowiska te wakują, prawo bezpłatnego użytkowania gruntów rolnych według normy, przewidzianej dla danego stanowiska.

(8) Prawo, określone w paragrafie niniejszym, nie przysługuje funkcjonariuszom przeniesionym w stan nieczynny.

(9) Sposób użytkowania gruntów rolnych oraz zasady rozrachunku w przypadkach przeniesienia na inne stanowisko służbowe, przeniesienia w stan nieczynny, rozwiązania stosunku służbowego lub śmierci funkcjonariusza, określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 14. (1) Funkcjonariusze, wymienieni w § 13 ust. (1), którym w braku odpowiednich gruntów nie przydzielono gruntów rolnych wcale lub w wymiarze mniejszym niż określono w § 13 ust. (4), otrzymują odpowiedni równoważnik w gotówce.

(2) Jeżeli równoważnik ma być wypłacony tylko za część, brakującą do pełnej należnej normy, wypłaca się równoważnik jedynie w przypadku, gdy różnica pomiędzy należną normą a ilością faktycznie przydzieloną wynosi co najmniej 0,5 ha; przy obliczaniu równoważnika bierze się wówczas za podstawę całą różnicę, przyczem nie uwzględnia się ilości do 0,05 ha, ilość zaś większą, zaokrągla się wzwyż do 0,10 ha.

(3) Wysokość równoważnika w gotówce określa na każdy rok obrachunkowy lasów państwowych Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 15. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa, którym funkcjonariuszom nadleśnictw i jednostek organizacyjnych szczególnych, podległych dyrekcjom lasów państwowych, oraz w jakim zakresie i na jakich warunkach będzie dozwolone bezpłatne pasanie inwentarza w lasach państwowych.

§ 16. (1) Funkcjonariusze nadleśnictw, zajmujący stanowiska, określone przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, obowiązani są mieszkać w miejscach, które zostaną im wyznaczone, i w tym celu otrzymują bezpłatne mieszkania służbowe wraz z odpowiednimi budynkami gospodarczymi. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może powyższy przepis zastosować do funkcjonariuszów jednostek organizacyjnych szczególnych, podległych dyrekcjom lasów państwowych.

(2) Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych poza wymienionymi w ust. (1) mogą być przydzielane na ich prośbę mieszkania w budynkach, pozostających pod zarządem organów administracji lasów państwowych, za opłatą należności według norm, które określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. (1) W przypadku rozwiązania stosunku służbowego, przeniesienia w stan nieczynny lub zmiany stanowiska służbowego, z powodu którego przydział mieszkania nastąpił, funkcjonariusz winien na żądanie władzy przełożonej opróżnić mieszkanie służbowe (§ 16 ust. (1)) wraz z budynkami gospodarczymi w przeciągu miesiąca, mieszkanie zaś przydzielone mu na zasadzie § 16 ust. (2) w przeciągu trzech miesięcy, licząc od dnia doręczenia wezwania. Przy dobrowolnym wystąpieniu ze służby całkowite opróżnienie mieszkania winno nastąpić natychmiast.

(2) Funkcjonariusz, zajmujący mieszkanie służbowe, obowiązany jest od pierwszego dnia najbliższego miesiąca po dniu rozwiązania stosunku służbowego, przeniesienia w stan nieczynny lub przeniesienia na inne stanowisko, z tytułu którego nie przysługuje mu prawo do bezpłatnego mieszkania służbowego, opłacać należność za mieszkanie do czasu jego opróżnienia według norm, określonych na zasadzie § 16 ust. (2).

(3) W przypadku zawieszenia w czynnościach służbowych władza przełożona może w razie potrzeby nakazać funkcjonariuszowi, zajmującemu mieszkanie służbowe, opróżnienie w przeciągu miesiąca części mieszkania, niezbędnej dla funkcjonariusza, któremu powierzono pełnienie zastępcze czynności na danym stanowisku.

(4) W razie nieopráóżnienia mieszkania w oznaczonych terminach władza przełożona ma prawo zarządzić eksmisję z mieszkania w trybie postępowania przymusowego w administracji.

§ 18. (1) Funkcjonariusze niżsi administracji lasów państwowych, obowiązani do noszenia w służbie munduru, otrzymują umundurowanie za opłatą 25% jego wartości.

(2) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych określa, którzy funkcjonariusze niżsi administracji lasów państwowych mają obowiązek noszenia w służbie munduru.

§ 19. Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych może być udzielona w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, zaliczka na uposażenie. Warunki przyznawania i spłaty zaliczek oraz ich wysokość określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 20. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych i ich rodziny mają prawo do pomocy leczniczej w zakresie, który określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 21. Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych i ich małżonkom służy prawo do takich samych ulg w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi jak funkcjonariuszom państwowym.

§ 22. (1) Funkcjonariusze administracji lasów państwowych mogą otrzymywać zasiłki i nagrody pieniężne, w szczególności nagrody pieniężne o charakterze premij za wydajność pracy. Na ten cel wsta-

wiane będą co roku odpowiednie kwoty do planu finansowo-gospodarczego lasów państwowych.

(2) Również wstawiane będą do planu finansowo-gospodarczego lasów państwowych specjalne kwoty dla funkcjonariuszów, utrzymujących liczną rodzinę.

§ 23. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesień na inne miejsce służbowe otrzymują funkcjonariusze administracji lasów państwowych należności, które określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 24. Funkcjonariuszowi administracji lasów państwowych służy prawo do jednego tylko uposażenia, jako wynagrodzenia za ogół czynności, połączonych z jego stanowiskiem służbowym. Za spełnianie czynności dodatkowych, niezwiązanych z jego stanowiskiem, może funkcjonariusz otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 25. (1) Uposażenie pobierane przez funkcjonariuszów administracji lasów państwowych na zasadzie rozporządzenia niniejszego, wolne jest od państwowego podatku dochodowego i opłaty emerytalnej.

(2) Wolne są również od państwowego podatku dochodowego zasiłki i nagrody pieniężne, wypłacane na zasadzie § 22.

§ 26. Prawo do uposażenia powstaje:

a) dla wstępujących do służby czy to po raz pierwszy, czy ponownie — od dnia objęcia służby, przyczem jeżeli objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego, lecz w ciągu miesiąca, uposażenie za czas do pierwszego dnia najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości dziennej po 1/30 części uposażenia; postanowienie to dotyczy także ponownego powołania do służby emeryta, winien on jednak za ten czas i w takim samym stosunku zwrócić Skarbowi Państwa pobrane do końca miesiąca zaopatrzenie emerytalne;

b) w pozostałych przypadkach — z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu mianowania (awansu) lub po dniu powstania innych warunków, uzasadniających zmianę uposażenia, jeżeli dzień mianowania (awansu) albo zmiany warunków nie zbiega się z terminem płatności uposażenia; w razie zmiany miejsca służbowego, pociągającej za sobą zmianę wysokości uposażenia, prawo do uposażenia odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu, przysługuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego po zwolnieniu od poprzednich obowiązków służbowych.

§ 27. Prawo opalania mieszkania drewnem, otrzymywanem bezpłatnie z lasów państwowych, oraz prawo bezpłatnego użytkowania gruntów rolnych powstają od dnia objęcia służby na stanowisku, z tytułu którego prawa te przysługują.

§ 28. Prawo do uposażenia gaśnie:

a) w razie śmierci funkcjonariusza — z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym śmierć nastąpiła,

b) w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem tego miesiąca kalendarzowego, w którym stosunek służbowy istotnie ustał; przepis ten nie dotyczy osób, które samowolnie opuściły służbę; winny one zwrócić Skarbowi Państwa odpowiednią część uposażenia za dni nieprzesłużone według zasad, określonych w § 26 lit. a).

§ 29. (1) Prawo opalania mieszkania drewnem, otrzymywanem bezpłatnie z lasów państwowych, ustaje z dniem zwolnienia ze stanowiska, z tytułu którego prawo to przysługiwało, w przypadku zaś zajmowania mieszkania służbowego (§ 16 ust. (1)) — z dniem, od którego w myśl § 17 ust. (2) funkcjonariusz obowiązany jest opłacać za to mieszkanie należność.

(2) Prawo bezpłatnego użytkowania gruntów rolnych ustaje z dniem zwolnienia ze stanowiska, z tytułu którego prawo to przysługiwało.

§ 30. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych otrzymują uposażenie w terminie, ustalonym dla wypłaty uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

§ 31. (1) Na czas pełnienia obowiązkowej służby wojskowej traci funkcjonariusz administracji lasów państwowych od najbliższego terminu płatności prawo do uposażenia z tytułu służby w administracji lasów państwowych. Po powrocie ze służby wojskowej służy mu prawo do uposażenia od dnia objęcia służby według zasad, określonych w § 26 lit. a).

(2) Na czas odbywania periodycznych ćwiczeń wojskowych zatrzymuje funkcjonariusz uposażenie z tytułu służby w administracji lasów państwowych.

(3) Funkcjonariusz administracji lasów państwowych, powołany do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub ze względu na bezpieczeństwo Państwa, otrzymuje uposażenie, określone dla powołanych do służby wojskowej podczas mobilizacji, a nadto, jeżeli uposażenie jego z tytułu służby wojskowej jest niższe od uposażenia w służbie w administracji lasów państwowych, otrzymuje od administracji lasów państwowych różnicę do wysokości uposażenia w gotówce w służbie w administracji lasów państwowych, z uwzględnieniem każdorazowych zmian, zachodzących w uposażeniu w służbie w administracji lasów państwowych i wojskowej.

§ 32. (1) W razie dostania się funkcjonariusza administracji lasów państwowych do niewoli lub zaginięcia na terenie działań wojennych, prawo jego do uposażenia ulega zawieszeniu w całości aż do jego powrotu. O ile jednak pozostający w niewoli (zaginiony) pozostawił rodzinę, zawieszeniu ulega tylko połowa uposażenia, drugą zaś połowę należy wypłacać rodzinie, jeżeli pozostający w niewoli (zaginiony) jest ich jedynym żywicielem. Za rodzinę uważa się żonę i dzieci (ślubne, uprawnione i pasierby).

(2) Jeżeli okoliczności wskazują na to, że funkcjonariusz popadł w niewolę rozmyślnie, zawiesza się również prawo do uposażenia, pobieranego przez rodzinę.

(3) Po powrocie funkcjonariusza i po stwierdzeniu, że dostał się on do niewoli lub też zaginął bez własnej winy, otrzymuje on za cały czas niewoli (zaginięcia) uposażenie, które uległo zawieszeniu, z potrąceniem ewentualnych zaliczek, wypłaconych w czasie niewoli (zaginięcia) i kwot uposażenia wypłaconego jego rodzinie w czasie niewoli (zaginięcia).

(4) Gdy funkcjonariusz, który zaginął na terenie działań wojennych, nie odnajdzie się najpóźniej w ciągu roku od chwili ratyfikacji pokoju, rodzina zaginionego traci prawo do uposażenia, otrzymuje natomiast tymczasowe zaopatrzenie w myśl obowiązujących przepisów. W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może ten termin przedłużyć.

§ 33. W razie śmierci funkcjonariusza przysługującej osobie, która poniesie koszty pogrzebu, zwrot tych kosztów, przyczem:

a) jeżeli koszty pogrzebu ponoszą żona albo dzieci lub rodzice, przysługującej się na pokrycie tych kosztów ryczałt w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobranego przez zmarłego uposażenia bez dodatków w naturze,

b) jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba, przysługującej się jej zwrot kosztów rzeczywiście poniesionych i udowodnionych, najwyżej jednak do wysokości, określonej w lit. a), o ile zmarły nie pozostawił majątku ruchomego lub nieruchomego, wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

§ 34. (1) Z uposażenia mogą być dokonywane potrącenia na podstawie:

- 1) postanowień ustawowych,
- 2) tytułów egzekucji sądowej, zaopatrzonej klauzulą wykonalności,
- 3) zarządzeń właściwych władz administracyjnych.

(2) Na podstawie zarządzeń administracyjnych potrącenia mogą być dokonywane jedynie w celu zaspokojenia roszczeń Skarbu Państwa z tytułu uposażenia służbowego oraz należności i danin.

(3) Roszczeniom Skarbu Państwa służy bez względu na czas ich powstania pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi roszczeniami. Wyjątek stanowią roszczenia o alimenty, które powinny być traktowane narówni z roszczeniami Skarbu Państwa.

(4) Co do dopuszczalności i wysokości potrąceń należy stosować przepisy, dotyczące egzekucji sądowej i administracyjnej. Nie dotyczy to rat zaliczek na uposażenie, należności za świadczenia Skarbu Państwa w naturze oraz kwot uposażenia podlegających zwrotowi w myśl § 28 lit. b), które potrąca się w pełnej wysokości niezależnie od potrąceń z innego tytułu.

(5) Potrącenia skutecznie władza asygnująca uposażenie.

§ 35. (1) Roszczenia funkcjonariuszów administracji lasów państwowych do Skarbu Państwa, wynikające z tytułu uposażenia, przedawniają się po upływie lat trzech od dnia powstania odnośnego tytułu prawnego.

(2) Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność, przedsięwziętą przez te osoby w celu ustalenia lub dochodzenia wiarytelności, jeżeli została o tych czynnościach zawiadomiona administracja lasów państwowych.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 36. (1) Funkcjonariusze administracji lasów państwowych pozostający w służbie w dniu 1 lutego 1934 r. zostaną zaszeregowani do jednej z dwóch po sobie następujących grup uposażenia, z których jedna ma uposażenie zasadnicze wyższe, a druga niższe od dotychczasowych poborów netto funkcjonariusza. Przy zaszeregowaniu tem nie obowiązują przepisy § 4, 5 i 6.

(2) Starsi gajowi, gajowi i strażnicy zostaną zaszeregowani do jednej z grup uposażenia, ustalonych dla gajowych i strażników w § 6.

(3) Przez dotychczasowe pobory netto, o których mowa w ust. (1), rozumie się sumę, obejmującą uposażenie według stanu na dzień 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkami: regulacyjnym, mieszkaniowym i wyrównawczym, a dla utrzymujących rodzinę nadto ekonomicznym na jednego członka rodziny.—zmniejszoną o przypadające od takiej sumy: podatek dochodowy, opłatę emerytalną i opłatę na Fundusz Pracy.

(4) Przy obliczaniu dotychczasowych poborów netto funkcjonariuszów, pobierających uposażenie według wymiaru dla stolicy, sumę obliczoną według zasad ust. (3), zmniejsza się o 15%.

(5) W wyjątkowych przypadkach Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może zaszeregować funkcjonariusza do grupy uposażenia bezpośrednio wyższej od tej, która jest wyższą z dwóch przewidzianych w ust. (1).

§ 37. Zaszeregowania funkcjonariuszów administracji lasów państwowych na zasadzie § 36 dokona Minister Rolnictwa i Reform Rolnych lub upoważnieni przez niego kierownicy podległych mu organów.

§ 38. (1) Funkcjonariusze administracji lasów państwowych, którzy tracą przy porównaniu dotychczasowej płacy netto z nowym uposażeniem (uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem lokalnym i służbowym), przyznanem z dniem 1 lutego 1934 r., więcej niż 7% tej dotychczasowej płacy netto, pobierają zasiłek wyrównawczy.

(2) Zasiłek ten powinien pokrywać różnicę między pełną stratą a stratą 7%.

(3) Zasiłek wyrównawczy nie przysługuje w przypadkach, w których miałby wynosić mniej niż 5 zł, jeżeli chodzi o funkcjonariuszów pobierających uposażenie grupy 8 i niższych, a mniej niż 10 zł, je-

żeli chodzi o funkcjonariuszów pobierających uposażenie grupy 7 i wyższych.

(4) Przez dotychczasową płacę netto, o której mowa w ust. (1), rozumie się uposażenie, jakie przysługiwało w dniu 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkiem: regulacyjnym, ekonomicznym, mieszkaniowym, kresowym, wyrównawczym i innym stałym dodatkiem miesięcznym, po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty emerytalnej i opłaty na Fundusz Pracy.

(5) Przyznane zasiłki winny być zaokrąglone do sum podzielnych przez pięć, przyjmując kwotę od 2 zł 50 gr wzwyż za 5 zł.

(6) Postanowienia paragrafu niniejszego nie mają zastosowania do starszych gajowych, gajowych i strażników. Wysokość zasiłku wyrównawczego dla nich oraz zasady jego obliczenia określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 39. Zasiłek wyrównawczy nie przysługuje lub podlega stosownemu zniżeniu, jeżeli funkcjonariusz administracji lasów państwowych awansuje do wyższej grupy uposażenia lub otrzyma dodatek służbowy, którego poprzednio nie otrzymywał lub otrzymywał w niższym wymiarze.

§ 40. Do czasu wydania przepisów, określających pomoc leczniczą dla funkcjonariuszów administracji lasów państwowych i ich rodzin, korzystać będą oni z pomocy leczniczej, przewidzianej dla funkcjonariuszów państwowych.

§ 41. Funkcjonariusze, którzy na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów użytkują tytułem deputatu rolnego większe powierzchnie gruntów od przysługujących im na zasadzie § 13, mogą użytkować nadal te grunty do czasu, który określi Minister Rolnictwa i Reform Rolnych. Jeżeli różnica wynosi więcej niż 1 ha, funkcjonariusz uiszcza za ilość gruntu ponad normę, przysługującą mu na zasadzie § 13 opłatę w wysokości, określonej przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 42. Deputat opałowy, wydany na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów funkcjonariuszom, którym na podstawie rozporządzenia niniejszego nie przysługuje prawo opalania mieszkania drewnem, otrzymywanem bezpłatnie z lasów państwowych, za okres po dniu 31 stycznia 1934 r., nie podlega zwrotowi.

§ 43. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 44. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski